

Arrest

nr. 174 062 van 2 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 april 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. GOSTEK, die *loco* advocaat A. VANZEER verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit, bent u soennitisch en bent u geboren op 30 oktober 1970 in al-Wujuyhiya in de provincie Diyala. U huwde in 2003 met Shurook Ibrahim Mahdi Altamemi, een sjiitische, en verhuisde naar Baquba. U was lid van de Baathpartij en u oefende de functie van 'rafiq' uit in uw buurt. Tot aan de val van het regime van Saddam Hoessein in 2003 was u onderofficier bij de luchtmacht en verantwoordelijk voor de telecommunicatie. Op 4 juni 2008 ging u officieel met pensioen.

In de zomer van 2008 werd u bedreigd toen u op weg was om inkopen te doen voor uw restaurant. Mannen in een auto zeiden dat u Baquba moest verlaten of dat u anders gedood zou worden. U probeerde tevergeefs te achterhalen wie uw belagers waren. Enkel omdat u gehuwd bent met een sjiiitische zou u toen niet vermoord zijn. U dook een tijd onder en verhuisde in februari 2009 met uw familie naar de El Shaab-wijk in Bagdad. Pas in 2012 schreef u zich officieel in. U werkte er min of meer in het geheim als taxichauffeur maar had geen verdere problemen.

Op 24 februari 2015 kreeg u een telefoontje met de melding dat er een brief voor u was waarin werd meegedeeld dat u zou moeten terugkeren naar uw oude job als militair. U dacht aanvankelijk dat het een grap was. Op 28 februari werd u opnieuw gebeld door dezelfde mensen. U ging de brief ophalen bij de militaire luchthaven al Muthanna. U belde achteraf met generaal Mohammed Bahr Fayyad al-Amiri, een oude kennis. Hij raadde u aan niet op de oproep in te gaan. U vermoedde dat het om een valstrik ging om u in een hinderlaag te lokken en te vermoorden. U zou immers over heel wat informatie beschikken over belangrijke mensen bij het leger. In maart 2015 verhuisde u naar de wijk Al Maghrib in Bagdad. Daarna was u niet vaak meer thuis, en verbleef u vaak bij familie.

In mei 2015 poogden een aantal mannen uw dochter Zainab te ontvoeren aan haar school. Een tweede poging volgde op 30 juni 2015. De directrice van de school belde de politie. U diende zelf geen klacht in. U denkt dat het om dezelfde mensen gaat die u proberen terug te lokken naar uw oude job. Uw dochter bleef nog naar school gaan, maar uw echtgenote bracht haar steeds.

In september 2015 verliet u samen met uw dochter Zainab Irak. Uw echtgenote en andere twee kinderen bleven achter bij uw schoonouders in Bagdad. Op 1 oktober kwam u aan in België en op 2 oktober 2015 vroeg u asiel aan. Twee keer is men nog naar u komen zoeken.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten neer: een paspoort van uzelf en uw dochter Zainab, een nationaliteitsbewijs. U legt ook een werkkaart en een pensioenkaart neer, hiervan is het niet duidelijk of het originele documenten zijn. Verder legt u volgende kopieën neer: een identiteitskaart, een woonkaart, een rijbewijs, een oproepingsbrief van het leger met daaraan gehecht een lijst met namen, een woonkaart uit El Shaab, een rantsoenkaart en een oude woonkaart.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal stelt vast dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uw verklaringen bevatten immers een heel aantal tegenstrijdigheden die de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag ondermijnen. Bovendien blijft u erg vaag over een aantal belangrijke evenementen die de aanleiding vormen voor uw vlucht.

Zo bent u tegenstrijdig omtrent uw verschillende verblijfplaatsen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde u dat u vanaf 2003 in Baquba woonde en dat u sinds juli 2012 in de wijk al Maghrib in Bagdad woonde. Dit strookt met uw verklaring op de vragenlijst bij DVZ dat u een restaurant heeft gehad van augustus 2008 tot juni 2012. Op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) luidt het evenwel dat u na de bedreiging in Baquba in februari 2009 verhuisd bent naar el Shaab in Bagdad (gehoorverslag pag. 9). De verwanten van uw vrouw woonden er en zij zochten een huis voor u. Pas in maart 2015 zou u uiteindelijk naar el Maghrib verhuisd zou zijn (gehoorverslag pag. 3 en 7). Aangezien deze wijzigingen in uw woonplaats rechtstreeks verbonden zijn met de gebeurtenissen uit uw asielaanvraag, roept het feit dat u zich hierover dusdanig tegenspreekt de nodige vraagtekens op.

Ook over de redenen waarom u destijds Baquba zou hebben moeten verlaten, zijn uw verklaringen weinig eenduidig. U verklaart dat u Baquba moest ontvluchten omdat u er werd bedreigd. Bij DVZ zegt u dat uw belagers met vier waren, twee van hen hadden een bivakmuts op. Op het CGVS zegt u de ene keer dat het gaat om drie gemaskerden (CGVS gehoorverslag pag. 3) en een andere keer, wanneer u wordt geconfronteerd met de tegengestelde verklaring op DVZ, dat het om twee gemaskerde mannen ging en één chauffeur (CGVS gehoorverslag pag. 10). Ook dit is weinig coherent.

Op DVZ legt u bovendien uitdrukkelijk een verband tussen deze bedreiging en uw vroegere job bij de luchtmacht. Op het CGVS ontkent u dit: u zegt dat de bedreiging om allerlei reden kan geweest zijn. Zo kon het zijn dat de bedreiging uitging van mensen die geïnteresseerd waren in uw restaurant, of dat het enkel was omdat u soenniet was,... (CGVS gehoorverslag pag. 9).

Dat u werkelijk noodgedwongen Baquba diende te verlaten, moet dan ook ernstig worden betwijfeld.

Wat betreft de problemen die u zouden genoopt hebben om Bagdad te verlaten, moet het volgende worden opgemerkt.

Dat men werkelijk via een oproepingsbrief heeft getracht om een valstrik voor u op te zetten, is weinig geloofwaardig. Zo kan u niet aangeven waarom men precies naar u op zoek zou zijn geweest. U geeft aan dat u over gevoelige informatie beschikte over het privéleven en de carrière van officieren (CGVS gehoorverslag pag. 5). Daarna zegt u dat u bij het vorige regime werkte, en dat dit een voldoende reden is. Tegelijk geeft u zelf ook aan dat u niet zo'n belangrijk persoon was binnen het vorige regime (CGVS gehoorverslag pag. 8). Dat specifiek u zou worden geviseerd, maakt u dan ook niet aannemelijk. Daarnaast kan u ook niet aangeven waarom u pas in 2015, meer dan tien jaar na de val van het Saddam-regime, plots zou worden gezocht. U kan alleen maar zeggen dat ze u bij wijze van spreken tot 2025 zullen blijven zoeken. Men zou u niet eerder hebben vermoord omdat u hen hiertoe nooit de kans zou hebben gegeven en u na de bedreiging in Baquba eerder ondergedoken leefde (CGVS gehoorverslag pag. 8). Dit gaat dan weer lijnrecht in tegen uw bewering jarenlang een restaurant te hebben uitgebaat, taxichauffeur te zijn geweest etc., hetgeen bij uitstek beroepen zijn waarbij men in contact komt met tal van mensen. Verder is het niet waarschijnlijk dat, als de milities u echt willen vermoorden, ze een uitgebreide valstrik moeten opzetten met valse oproepingen,... Aangezien men over uw telefoonnummer beschikte en blijkbaar ook uw verblijfplaats kende, is deze manier van werken bijzonder weinig aannemelijk. Dit alles roept ernstige twijfels op bij de geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Evenzo is het opmerkelijk dat u stelt dat u na het incident in februari 2015 vaak bij uw zus Khwatar in Bagdad verbleef (CGVS gehoorverslag pag. 7). Bij DVZ vertelde u dan weer dat die zus in Diala woont (verklaring DVZ, punt 17). Ook dit roept ernstige vraagtekens op.

De oproepingsbrief van het leger die u neerlegt overtuigt evenmin. Het is een oproeping aan de leiding van de luchtmacht om een aantal betrokkenen, opgenomen in een lijst, te verwittigen de nodige identiteitsdocumenten mee te brengen voor een interview. De brief vermeldt niet waar of wanneer deze personen zich moeten aanmelden. U zegt ook geen ontvangstbewijs gekregen te hebben, wat men toch kan verwachten als men een ex-werknemer oproept om zich terug te komen aanbieden (CGVS gehoorverslag pag. 4).

De andere documenten die u neerlegt veranderen bovenstaande vaststellingen niet. Zij tonen enkel aan wie u bent, waar u gewoond zou kunnen hebben en waar u gewerkt zou hebben. Dat wordt in deze beslissing als dusdanig niet in twijfel getrokken.

Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, of dat u bij een eventuele terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Aan een asielzoeker kan ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in

aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van

diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de provincie Bagdad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

1.2. Verweerder bezorgt de Raad op 7 juni 2016 per drager een aanvullende nota, namelijk de “COI Focus: Irak, de veiligheidssituatie in Bagdad” van 31 maart 2016. Het betreft een update van de landeninformatie in het administratief dossier.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel wordt de schending aangevoerd van art. 1. A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, art. 3 EVRM, art. 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie en art. 48/3 Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt:

“Aangezien uit de verklaringen van verzoeker alleszins blijkt dat hij ernstig gevaar loopt, wanneer hij zou terugkeren naar Irak.

Na zijn ontvoering, leefde verzoeker steeds op andere adressen uit vrees voor zijn leven en dat van zijn gezin.

Eén en ander terwijl de bestreden beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen stelt dat hij geen enkel gevaar zou lopen:

“Dat u werkelijk noodgedwongen Baquba diende te verlaten, moet dan ook ernstig worden betwijfeld.”

Dat de vrees voor zijn leven alleszins reëel is, gelet op het feit dat zelfs het gezin van verzoeker niet veilig blijkt te zijn, nu zijn minderjarige dochter Zainab reeds meermaals het slachtoffer was van een ontvoeringspoging.

Daarenboven leeft ook de echtgenote van verzoeker samen met hun twee andere nog minderjarige dochters, nog steeds ondergedoken in Irak.

Tevens is één en ander toch enigszins tegenstrijdig met de COI Focus betreffende de situatie in Diyala dd. april 2015:

“(…)”

In de laatste periode van verzoekers verblijf in Irak, met name vanaf 2013 tot zijn vertrek op 18.09.2015, leefde hij in Bagdad.

Ook de situatie in Bagdad blijkt nog steeds ernstig, gevaarlijk en onvoorspelbaar te zijn: (...)

Dat er reeds sinds lange tijd een zeer onstabiele situatie is in Irak.

De bestreden beslissing van het CGVS stelt nochtans:

“Uit dit alles blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u uw land van oorsprong heeft verlaten uit vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, ofdat u bij een eventuele terugkeer een

reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen, zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming."

Nochtans dient te worden vastgesteld dat verzoeker een reële persoonlijke vrees voor vervolging of zijn leven en dat van zijn gezin dient te hebben, wanneer hij zou terugkeren naar Irak, rekening houdende met de feitelijke elementen in het dossier alsook met de COI Focus zoals hierboven uiteengezet.

In die zin stelt ook het advies van Buitenlandse Zaken:

"De veiligheidssituatie in Irak is en blijft onzeker en uiterst gevaarlijk voor alle reizigers. De gevechten in het noorden en het westen, de interventie van de internationale coalitie tegen de terreurgroep IS/Daesh en de dreiging van een uitbreiding van het geweld naar Bagdad zorgen ervoor dat de situatie er erg onzeker en gespannen is. Het risico van aanslagen en banditisme blijft erg hoog. De provincies Anbar en Ninawah zijn absoluut te mijden. Ook de Betwiste Gebieden (provincies Diyala, Salah al-Din, Tameem en Nineva), en de Sjiitische provincies Kerbala, Babylon en Wassit worden met de regelmaat van de klok opgeschrikt door aanslagen en zijn dus te mijden"

Dient tevens te worden benadrukt dat verzoeker van soennitische afkomst is.

Zoals reeds werd gesteld werd verzoeker in 2008 een eerste maal bedreigd en dit door enkele mannen.

De enige reden waarom hij in leven werd gelaten is het feit dat zijn vrouw van sjiitische afkomst is.

De COI Focus Bagdad wijst op de grote minderheid van de soennieten en het gevaar dat zij lopen:

"After 2003, large numbers of people from the minorities as well as Sunni Muslim Arabs fled the city. While most Baghdad neighbourhoods previously had a mixture of Sunni and Shiite population, the displacement has resulted in the city now appearing much more segregated and Shiite- dominated"

Gelet op het feit dat verzoeker reeds meermaals het slachtoffer werd dreigementen en ook zijn dochter bedreigd werd, wordt zijn veiligheid in Irak alleszins in sterke mate in gevaar gebracht."

2.1.2. In een tweede middel wordt de schending opgeworpen van art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt:

"(...) Zoals hiervoor reeds uitvoerig werd uiteengezet, staan de sjiitische Irakese militieën op voet van oorlog met soennieten.

Dat er derhalve sprake is van een gewapend binnenlands conflict in de zin van art. 48/4 Vreemdelingenwet, conform het arrest van het Hof van Justitie Aboubacar.

Dat de bestreden beslissing toch enigszins tegenstrijdig is daar wij zij stelt dat de situatie in Irak zeer problematisch en gevaarlijk is, om hierna uiteindelijk toch te beslissen tot de weigering van de vluchtelingenstatus en status van subsidiaire bescherming.

In de bestreden beslissing staat te lezen: (...)

Nochtans zijn burgers op regelmatige basis het slachtoffer van aanslagen, ontvoeringen, mishandelingen, en dergelijke meer.

Zo vielen er enkel in de laatste week reeds 106 burgerdoden volgens de website Iraq Body Count, dewelke een database tracht bij te houden van het aantal dodelijke burgerslachtoffer:

- 14.04.2016: 17 doden
- 15.04.2016: 12 doden
- 16.04.2016: 11 doden
- 17.04.2016: 9 doden
- 18.04.2016: 9 doden
- 19.04.2016: 13 doden
- 20.04.2016: 35 doden

Dat de bestreden beslissing derhalve zelf uitdrukkelijk stelt dat er een reëel gevaar bestaat in Irak en de situatie uiterst gevaarlijk is.

Dat uit de verklaringen dat verzoeker, samen met zijn gezin, wel degelijk gevaar loopt wanneer hij zou terugkeren naar zijn land van herkomst.

Dat hierbij opnieuw dient te worden benadrukt dat er reeds meermaals werd getracht om de nog minderjarige dochter van verzoeker te ontvoeren en hij zelf ook reeds enkele keren fysiek bedreigd werd en door middel van schrijvens.

Verzoeker legde reeds op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen het schrijven neer waarbij hij uitgenodigd werd om zich opnieuw aan te melden bij het leger, terwijl hij reeds enkele jaren met pensioen was.

Daarenboven speelt ook het gegeven dat hij onder het regime van SADDAM bij het leger werkte, niet in het voordeel van verzoeker."

2.1.3. In een derde middel wordt de schending opgeworpen van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald een schending van de motiveringsplicht overeenkomstig art. 2 en 3 van de Wet op de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker stelt:

"Dat de beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen eerder summier gemotiveerd werd.

Het Commissariaat-Generaal stelt:

"De oproepingsbrief van het leger die u neerlegt overtuigt evenmin. Het is een oproeping aan de leiding van de luchtmacht om een aantal betrokkenen, opgenomen in een lijst, te verwittigen de nodige identiteitsdocumenten mee te brengen voor een interview. De brief vermeldt niet waar of wanneer deze personen zich moeten aanmelden. U zegt ook geen ontvangstbewijs gekregen te hebben, wat men toch kan verwachten als men een ex-werknemer oproept om zich terug te komen aanbieden."

Dat vooreerst dient te worden opgemerkt dat zulk een redenering zeer beperkt is, wanneer het voorliggende stuk één van de doorslaggevende elementen geweest is voor het vertrek van verzoeker uit Irak. Verzoeker mag alleszins verwachten dat één en ander op een afdoende wijze wordt onderzocht.

Verder is het ook zo dat voorgaande redenering louter uitgaat van veronderstellingen.

Dat de gebruiken in het Midden-Oosten, t.t.z. Irak, alleszins anders zijn dan in het Westen. Het is niet duidelijk, en men kan daarbij niet met zekerheid zeggen, dat in Irak effectief een ontvangstbewijs wordt afgegeven of aan andere formaliteiten wordt voldaan, zoals die wel in het Westen gekend zijn.

Tevens stelt de bestreden beslissing inderdaad wat men toch kan verwachten als men een ex-werknemer oproept om zich te komen aanbieden

Eén en ander is net de reden waarom verzoeker niet op deze uitnodiging is ingegaan: hij kon niet met zekerheid zeggen of effectief zijn ex-werkgever deze uitnodiging verzonden had, dan wel een militie die hem viseerde.

Dat van een bestuur alleszins verwacht mag worden dat zij op een zorgvuldige wijze ieder dossier afzonderlijk onderzoekt en hierbij op een afdoende wijze de motivering voor haar beslissing bevat. Een verwijzing naar standaardzinnedes volstaan ten deze niet.

Dat de motivering van de bestreden beslissing derhalve alleszins gebrekkig is, minstens zeer summier."

2.1.4. In het vierde middel voert verzoeker de schending aan van art. 48/6 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker stelt dat hij alleszins alle mogelijke inspanningen heeft geleverd om zijn aanvraag te staven en dat in grote lijnen is komen vast te staan dat zijn relaas geloofwaardig dient te worden beschouwd.

2.1.5. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker de kopie toe van een dreigbrief van 28 januari 2015, een nationaliteitsbewijs, identiteitsbewijzen en paspoort

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

Gelet op de onderlinge verwevenheid van de inhoud van de aangevoerde middelen worden deze samen behandeld.

2.2.2. De documenten die verzoeker bij het verzoekschrift voegt zijn niet vergezeld van een vertaling. Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling. Deze stukken, die overigens voor het merendeel al werden neergelegd tijdens de procedure bij verweerder, worden gelet op artikel 8 PR RvV niet in overweging genomen.

2.2.3. Daargelaten de terechte vragen inzake de geloofwaardigheid die worden opgeworpen in de motivering omtrent het relaas dat ten grondslag ligt aan verzoekers asielaanvraag, worden volgende elementen inzake zijn profiel niet in vraag gesteld: (i) verzoeker is een soenniet; (ii) ten tijde van het regime van Saddam Hoessein was hij onderofficier bij de luchtmacht en had hij een vertrouwelijke functie binnen de telecommunicatie; (iii) ten tijde van het regime van Saddam Hoessein was verzoeker

lid van de Baath partij met de graad van 'rafiq'; (iv) hij behoort tot een soennitische stam die afkomstig is uit de Neneva provincie.

Blijkens de *COI Focus: Irak, de veiligheidssituatie in Bagdad* van 31 maart 2016 (blz. 17 – 18) kunnen de soennieten als risicoprofielen worden aanzien. Uit deze informatie kan niet worden afgeleid dat het loutere feit soenniet te zijn, zou kunnen leiden tot een vluchtelingenrechtelijke vrees voor vervolging. *In casu* blijkt echter dat verzoeker ook nog lid is van een stam die afkomstig is uit de Nineveh provincie en dat hij tijdens het Baath regime ten tijde van Saddam Hoessein een officier was in het Iraakse leger. Deze laatste elementen zouden een aanwijzing kunnen vormen dat verzoeker, toegevoegd aan de vaststelling dat hij soenniet is, alsnog een risicoprofiel heeft dat zou kunnen leiden tot een gegronde vrees voor vluchtelingenrechtelijke vervolging. De Raad beschikt echter op basis van de gegevens in het dossier niet over nuttige informatie om dienaangaande tot een oordeel te kunnen komen.

Derhalve ontbreken essentiële elementen die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in artikel 39/2, §1, 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, §1, tweede lid, 2° te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 maart 2016 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS